

Domácí bohoslužba – 4. neděle postní

1) Úvod

píseň: Můj Bože, jsem tak sám a sám, zpěvník Orlice s. 6

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Opět chceme společně slavit Kristovo zmrtvýchvstání. Připravme se k naslouchání Božího slova.

Kajícímu Petrovi jsi nabídl odpuštění, Pane: smiluj se nad námi.

Pane, smiluj se nad námi.

Dobrému lotrovi na kříži jsi slíbil ráj, Kriste: smiluj se nad námi.

Kriste, smiluj se nad námi.

Přijímáš každého, kdo se spoléhá na tvé milosrdenství, Pane: smiluj se nad námi.

Pane, smiluj se nad námi.

Ať se smiluje nad námi všemohoucí Bůh, odpustí nám hříchy a dovede nás do života věčného.

2) Čteme z Písma svatého.

1. čtení 2 Kr 36,14-16.19-23

Bůh skrze proroky dává zaznít svému slovu napomenutí. Po odmítnutí ze strany člověka neustává ve svém "domlouvání", tentokrát skrze bolestnou událost zničení chrámu a měst. I to je výrazem Božího milosrdenství, které chce takto přivést člověka k uznání jeho nevěrnosti a k obrácení. Bůh nechce, aby hříšník zemřel, ale aby se obrátil a žil (Ez 18, 23).

Všechna knížata, kněží i lid se dopustili mnoha nevěrností. Napodobovali všechny hanebnosti pohanů a poskvřnili chrám, který si Hospodin posvětil v Jeruzalémě. Hospodin, Bůh jejich otců, posílal k nim bez ustání své posly, neboť měl soucit se svým lidem a se svým příbytkem. Ale oni se posmívali Božím poslům, pohrdali jeho slovy a tupili jeho proroky, až se vznítil Hospodinův hněv proti jeho lidu, že už nebylo léku. Nepřátelé spálili Boží chrám, zbořili hradby Jeruzaléma, všechny jeho paláce vydali napospas ohni, a zničili všechny jeho cenné předměty. Nabuchodonosor vystěhoval do Babylóna všechny jeho obyvatele, kteří unikli meči. Sloužili jemu a jeho synům jako otroci až do zřízení perského království, aby se splnilo Hospodinovo slovo pronesené Jeremiášovými ústy, dokud by země nedostala náhradu za nezachovávané soboty. Po všechny dny zpustošení odpočívala, až se naplnilo sedmdesát let. V prvním roce perského krále Kyra vzbudil Hospodin ducha Kyra, perského krále, aby se splnilo Hospodinovo slovo pronesené Jeremiášovými ústy, a on dal prohlásit - i písemně

- po celém království: Tak praví Kyros, perský král: Všechna království země mi dal Hospodin, Bůh nebes. On mi přikázal, abych mu vystavěl chrám v Jeruzalémě, který je v Judsku. Kdo je mezi vámi ze všeho jeho lidu? Ať je Hospodin, jeho Bůh, s ním. Ať jde do Jeruzaléma!

Žalm 136

Notový záznam najdete na: [Ps137_01.pdf \(sdh.cz\)](https://www.sdh.cz/Ps137_01.pdf)

Vyslyš nás, Pane, a vysvobod' nás!

U řek babylónských, tam jsme sedali a plakali, - když jsme vzpomínali na Sión. -
Na vrby toho kraje jsme zavěsili své citery. *

Neboť tam od nás písně žádali, kdo nás odvěkli, - kdo nás sužovali, žádali od nás radost: - "Zpívejte nám ze siónských písní!" *

Jak bychom mohli zpívat Hospodinovu píseň - v cizí zemi? - Kdybych měl na tebe zapomenout, Jeruzaléme, - ať mi zchromne pravice! *

Ať se mi přilepí jazyk k patru, - když na tebe nevzpomenu, - když nedám přednost Jeruzalému - před každou svou radostí. *

2. čtení Ef 2,4-10

*Dokonce i dobré skutky jsou Božím dílem, které Bůh předem připravil (v. 10)!
Kde je chloubka? Je vyloučena! Jakým zákonem? "Zákonem" Božího milosrdenství!*

Bratři! Nekonečně milosrdný Bůh nás miloval svou velikou láskou, a když jsme byli mrtví pro své hříchy, přivedl nás k životu zároveň s Kristem. Za to, že jste zachráněni, máte co děkovat Boží dobrotě. Když vzkřísil Krista Ježíše, vzkřísil zároveň s ním i nás, a když vykázal jemu místo v nebi, vykázal je zároveň i nám, protože jsme s ním spojeni. Tím chtěl v budoucím čase ukázat nesmírné bohatství své milostivé dobroty vůči nám, a to pro Krista Ježíše. Té záchrany docházíte z Boží dobroty skrze víru. Není to vaší zásluhou, je to Boží dar! Dostáváte ho ne pro skutky, aby se nikdo nemohl chlubit. Jsme přece jeho dílo, stvoření v Kristu Ježíši k dobrým skutkům. Bůh je předem připravil, abychom je pak uskutečňovali ve svém životě.

píseň: Můj Pán, ó můj Pán, zpěvník Orlice s. 8

Evangelium Jan 3,14-21

V tomto úryvku se velmi stručně a výstižně popisuje cesta záchrany: Boží láska k člověku vyvrcholila v daru jediného Božího Syna; víra v Syna je pak již teď vstupem do věčného života. Před každým člověkem stojí tedy rozhodnutí: zvolit smrt, anebo Boha, který dává život.

Ježíš řekl Nikodémovi: "Jako Mojžíš vyvýšil na poušti hada, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo věří, měl skrze něho život věčný. Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří,

nezahynul, ale měl život věčný. Bůh přece neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby svět byl skrze něho spasen. Kdo v něho věří, není souzen; kdo nevěří, už je odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího. Soud pak záleží v tomto: Světlo přišlo na svět, ale lidé měli raději tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé. Každý totiž, kdo páchá zlo, nenávidí světlo a nejde ke světlu, aby jeho skutky nebyly odhaleny. Kdo však jedná podle pravdy, jde ke světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu."

Věčný život, po kterém touží každé lidské srdce, si nejde nějak vytvořit, zasloužit ani získat. Šťastná věčnost není důsledkem lidského konání, našich skutků nebo námahy. Věčný život je nezasloužený dar Otce, věnovaný nám v Kristu. A není jiné cesty k pravému životu – a to ani již zde na zemi – než přijmout tento dar, který nám byl dán skrze Ježíšovo povýšení, povýšení ve slabosti, utrpení, bolesti na kříži, a nakonec v jeho vyvýšení do Otcovy slávy. To vše je dílem lásky Boha, který nás tak miloval, že dal svého Syna, aby zachránil svět a každého člověka. Naše záchrana se odehrává skrze víru v Boží lásku. Právě touto vírou vstupujeme do království a do věčného života, který začíná již zde na zemi.

3) Vyznání víry

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země. I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho; jenž se počal z Ducha Svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, ukřižován umřel i pohřben jest; sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých; vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího; odtud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný.

4) Společně prosíme

1. Chceme umět naslouchat našim blízkým a porozumět jejich potřebám, prosíme Tě k tomu o pomoc.
2. Chceme druhým pomoci objevit a zprostředkovat Tvoji lásku, prosíme Tě k tomu o pomoc.
3. Chceme se naučit rozlišovat v množství informací ty podstatné hledat skutečnou pravdu, prosíme Tě k tomu o pomoc.
4. Chceme se i v této nejisté době připravit na prožívání Velikonoc, prosíme Tě k tomu o pomoc.
5. Chceme využít postní dobu k napravení našich špatných návyků, prosíme Tě k tomu o pomoc.

6. Chceme se učit trpělivosti a vytrvalosti v prožívání této těžké doby, prosíme Tě k tomu o pomoc.

7. Přáli bychom si začít zase žít běžný život bez nutných omezení, prosíme Tě o pomoc, abychom byli trpěliví a zodpovědní k sobě i druhým.

8. Prosíme za všechny, kteří v této době přišli o své blízké, prosíme Tě o pomoc, abychom jim dokázali být nablízku.

9. Děkujeme za našeho pana faráře, který nám i v této nejisté době slouží, prosíme Tě o zdraví a vytrvalost pro jeho službu.

5) Modlitba Otčenáš

Ve společenství s ostatními křesťany na celém světě, kteří se k Bohu obrací jako k Otcí, volejme:

Otče náš, jenž jsi na nebesích,

posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé.

Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.

Chléb náš vezdejší dej nám dnes.

A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.

A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.

Amen.

Můžeme připojit i pozdrav pokoje:

Pozdravme se pozdravením pokoje.

6) Požehnání

Vyprosme navzájem Boží ochranu a požehnání:

Podej, Bože svým věřícím pomocnou ruku,

aby tě celým srdcem hledali

dosáhli toho, oč tě žádají.

Skrze Krista, našeho Pána.

Všichni: **Amen.**

Dobrořečme Pánu.

Všichni: **Bohu díky.**

píseň: Bůh je záštita má, zpěvník Orlice s. 9

